

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det, det ærede medlem hentyder til, fandt sted på et tidspunkt, da der var stor arbejdsløshed i bestemte egne af landet og vi mente, det var rimeligt at bruge arbejdskraften på den måde, den blev brugt dengang. Jeg skal imidlertid gerne over for det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensens fastslå, at selvfølgelig er det en forudsætning, hvis det på nogen mulig måde skal lykkes os at holde os inden for de tidsfrister, vi har skitseret i lovforslagene, at der bruges al den maskinkraft og den moderne teknik, som det overhovedet er muligt at anvende, til disse arbejder.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensens var også inde på nogle betragtninger over tunnelbaneanlæg, og det samme spørgsmål var det ærede medlem hr. Arne Larsen senere i høj grad inde på. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at for mig stod det som noget meget beklageligt, at vi ikke i 1958, da jeg fremsatte lovforslag om Storkøbenhavns trafikråd, kunne samle bare et flertal her i tinget for at gennemføre det. Var det blevet gennemført for 6 år siden, føler jeg mig helt overbevist om, at vi nu havde været i gang med at bygge tunnelbaner, været i gang med det rent praktiske arbejde. Vi forsøgte gennem 2 samlinger at samle et flertal for forslaget, men det var ikke muligt. Selvfølgelig havde Storkøbenhavns kommuner, som det er blevet sagt, også deres skyld i, at det ikke gik bedre, end det gjorde; men dette er altså årsagen til, at vi har måttet bruge den fremgangsmåde at nedsætte udvalg. På den direkte forespørgsel, der er blevet rettet til mig om, hvornår vi kan vente lovforslaget om tunnelbaner, vil jeg sige, at hvis udvalgene, for der er 2, et teknisk vedrørende linjeføringen og et vedrørende finansieringen, kan afgive betænkning i sommer, tror jeg at kunne sige, selv om man skal være forsigtig, for vi skal have valg til efteråret, men hvis vi forudsætter, at det går, som i hvert fald de fleste her i landet ønsker, vil det også være muligt at fremsætte lovforslag i næste samling om tunnelbaneanlæggene.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross har jeg vist svaret, i hvert fald på parkeringsspørgsmålet. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, som det ærede medlem var

meget bedrøvet over med hensyn til Nørre Søgade. Jeg bor derhenne i øjeblikket, og det er såmænd allerede en autostrada, så der sker i og for sig ikke så meget i den retning ved, at det bliver en hovedlandevej.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen har jeg også i nogen grad svaret på hans bemærkninger. Jeg forstår i og for sig udmærket, at det ærede medlem vil have en vis balance i tingene mellem den kollektive trafik og den individuelle trafik. Det er jeg ikke spor uenig med det ærede medlem i. Jeg har også lige sagt, hvorfor tingene har formet sig, som de har. Jeg tror imidlertid, det ville være uklogt nu at lægge disse forslag til side og sige: nu venter vi på forslaget om tunnelbanerne. Jeg tror, det er rigtigt at gå i gang, fordi der her ikke er tale om, at vi omgående kan gå i gang med disse arbejder i praksis. Der er tale om meget store projekteringsopgaver, og der er i virkeligheden ingen tid at spille. Derfor mener jeg ikke, det vil være rigtigt at lægge disse forslag til side, og jeg forstod da også, at det ærede medlem ikke havde noget ønske om det. Han ønskede blot at få skabt balance i tingene, og deri er jeg for så vidt helt enig.

Det ærede medlem hr. Rimstad ville gerne have en nærmere forklaring på regnskabsopstillingen over vejfondens midler, og hvad der blev brugt. Der findes i og for sig et sådant regnskab, for det fremgår af statsregnskabet, hvor meget der kommer ind til vejfonden, og hvor mange penge vi bruger til vejformål. At det ikke er stillet op i et nøjagtigt regnskab, er vel rigtigt nok, men det er jo ikke sådan at jeg råder over vejfondsmidlerne. Det har jeg somme tider været ked af at jeg ikke gjorde. Sagen er, at der hvert år på finansloven stilles et ganske bestemt beløb til rådighed for den til enhver tid siddende minister for offentlige arbejder, og mere kan vedkommende ikke disponere over. Sådan har jeg haft det i de år, jeg har siddet, og sådan har man haft det, før den nuværende regering kom til.

Så var det ærede medlem hr. Rimstad, jeg havde nær sagt som sædvanlig, af den opfattelse, at der var for få oplysninger i lovforslagene. Det skal jeg såmænd ikke tage op til nærmere diskussion, for det kan altid være en skønssag, hvor mange oplysninger man kan fremkomme med. Vi har